

Afscheid Leen 't Hart - 1984

Toespraak van drs.A.R.Vermeer, voorzitter van het Bestuur van de Stichting Nederlandse Beiaardschool bij het afscheid van Leen 't Hart als Directeur van de Nederlandse Beiaardschool.

Amersfoort, 21 januari 1984.

Hoe moet het nu verder? Natuurlijk gaat het verder, maar toch...! De beiaardschool zonder Leen 't Hart, dat lijkt haast onmogelijk. Dertig jaar lang immers waren school en directeur op een heel bijzondere manier met elkaar vergroeid, een symbiose zoals je die zelden meemaakt, product van de omstandigheden waaronder de school ontstond en werkte, en van het karakter van de directeur. Een school voor hoger beroepsonderwijs met slechts enkele tientallen leerlingen, op zichzelf al iets bijzonders; leerlingen, die meestal al volwassen zijn, vaak al een beroep uitoefenen, al korter of langer actief zijn op enig terrein van de muziekbeoefening, die daarenboven nog van verschillende nationaliteit zijn, dat alles scheidt een geheel eigen ambiance. En als zo'n school dan haast vanaf het nulpunt moet beginnen, -haast, omdat er in Mechelen al praktijkervaring was- zonder ervaren docenten, met een nog niet of weinig beproefde methodiek, met nauwelijks voor dit onderwijs geschikt lesmateriaal en ook in overigens nogal primitieve omstandigheden, dan zijn alle voorwaarden vervuld waarin een pionier zich gelukkig voelt. Het is de verdienste van Hermen Molendijk, in 1953 burgemeester, geweest dat hij jou heeft kunnen overreden om Delft voor Amersfoort te verwisselen, zoals meer in het algemeen een van zijn verdiensten is geweest ook andere kunstenaars en culturele organisaties naar de Keistad te halen om het na-oorlogse, nog schrale, culturele leven te verrijken.

Grote Spui te Amersfoort, geheel rechts de voorgevel van de Beiaardschool. Sinds 1978 is de school in dit pand gevestigd.

Nu, in 1984, terugziend op ruim drie decennia Nederlandse Beiaardschool, mogen we tot Leen 't Hart zeggen: dank zij jouw niet aflatende zorg voor de school, dank zij het feit dat je daaraan leiding gaf en daarop lessen gaf, dank zij het feit dat je de methodiek en didactiek van het beiaardspel verder ontwikkelde, en voor het door jou zo geliefde instrument componeerde en bewerkte, dank zij het feit dat je alle relaties, die voor de school nodig waren, aanknoopte en onderhield, dank zij de voortdurende propaganda die je voor de school en beiaard maakte, dank zij het feit dat geen karwei je teveel was en ten laatste maar niet ten leste dank zij de nooit falende steun van Rie kon de school worden wat deze nu is, namelijk een noeilijk te missen instituut voor de praktijkopleiding en voor de theorie-opleiding van bespelers van wat je zo graag, en terecht, het meest democratische muziekinstrument noemt en dat ook weer dank zij jou, behalve in de Lage Landen nu ook in tal van andere landen, zijn stemmen laat horen.

Behalve een grondige kennis van de beiaard en de liefde voor de muziek, behalve doorzettingsvermogen en overredingskracht, heeft ook een andere karaktertrek je daarbij geholpen, een trek waarvan je bij iemand niet altijd weet of het argeloosheid of handigheid, of een mengsel van beide is, maar waaraan anderen vaak moeilijk weerstand kunnen bieden als hen iets gevraagd wordt voor de goede zaak.

Louter goede eigenschappen? Natuurlijk niet, ieder mens, ook al heet hij Leen 't Hart, heeft ook alles of in ieder geval un défaut de ses qualités. Als werker van het eerste uur ben je door de jaren heen de doe-het-zelver gebleven die je als pionier mocht zijn, maar in latere jaren niet altijd kon zijn, al verleide de structuur van de school je er toe die praktijk te continueren, dwars door de democratisering golf van het voorbije decennium heen.

Terugziend is er alle reden tot dankbaarheid van de zijde van oud-leerlingen en leerlingen, oud-docenten en docenten, oud-bestuursleden en bestuursleden, en daarbovenuit, bij de klanken van al die beiaarden, die dank zij jouw school -onze school- in ons land en elders klinken, de dankbaarheid van allen die daarvan genieten.

En nu dan het moment van heengaan is aangebroken en we, dankbaar voor wat je deed afscheid nemen, doen we dat in de gelukkige wetenschap dat je dank zij je optimisme en doorzetten voorspoedig opknapte na de operatie van twee jaar geleden, zodat je, hopen we, nog in ontspannenheid en samen met Rie, kunt genieten van de jaren die komen, jaren die ongetwijfeld zullen worden verrijkt door jullie liefde voor de muziek, die zo'n wezenlijk element in jullie leven was en zal blijven.

Na het uitspreken van deze woorden bood de heer Vermeer namens bestuur, docenten, leerlingen en oud-leerlingen een in brons uitgevoerde plastiek aan, van de hand van Marcus Ravenswaay (1925-2003).

